

opinió

NOTA INFORMATIVA DE L'ACPEAP SOBRE LA GUIA TDAH DEL DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

Hem sabut per la premsa que el Departament d'Ensenyament ha elaborat una Guia per a la detecció, identificació i intervenció del TDAH dins l'àmbit escolar. L'ACPEAP vol fer pública la seva preocupació pel que entenem que el Departament d'Ensenyament pretén amb aquest projecte.

La nostra preocupació es manifesta en dos àmbits: un més formal, respecte al procediment seguit en l'elaboració de la guia i la consulta posterior, on en cap moment s'ha tingut en compte l'opinió dels nostres professionals. En tot cas, no s'ha convidat a col·laborar l'associació, que representa quasi la meitat del col·lectiu, ni en la fase d'elaboració ni en la de consulta.

El segon àmbit, fa referència al contingut. Entenem que el Departament vol iniciar un abordatge per part dels professionals més propers: mestres i professors, dels alumnes des d'Atenció Primerenca fins a l'adolescent a l'ESO, per detectar uns trets que fan referència a una tipologia de trastorn centrada en la simptomatologia, traspasant a aquests professionals una responsabilitat que no els pertoca i per la qual no tenen tota la formació.

A més, l'amplificació mediàtica del trastorn està tenint com a conseqüències el sobrediagnòstic i l'excés de medicació que sovint aparten el focus del veritable problema i comporten un reduccionisme a l'hora d'avaluar els casos, obviant o minimitzant altres aspectes emocionals i l'entorn familiar i social.

Aquest debat no és nou, al novembre 2001, la Fundació Eulàlia Torras de Bea posa sobre la taula la discussió que el concepte d'hiperactivitat comporta, la imprecisió dels criteris diagnòstics de la síndrome i la canviant terminologia utilitzada des de començaments de segle. Es postula la necessitat del diagnòstic diferencial per excloure altres trastorns englobats en la psicopatologia clínica.

Ens inquieta i volem alertar sobre la tendència creixent de tractament farmacològic a l'atenció primària no especialitzada, amb l'únic objecte d'una reducció simptomatològica a curt termini, sense l'acompanyament imprescindible d'un estudi diagnòstic complet i d'un rigorós seguiment per part del pro-

fessional especialista responsable; els factors d'etiologia múltiple comporten opcions terapèutiques obligatòriament multidimensionals.

Per tot això, ens preocupa profundament l'abordatge tal i com s'està plantejant, i el

paper que s'adjudica en aquest procés als professionals dels EAP que, vinculats i propers als centres educatius, són responsables, entre altres tasques, de detectar, observar i fer el seguiment dels alumnes amb dificultats, en intervencions interdisciplinàries, al llarg de la seva escolaritat.

Amb el benentès que enfront les dificultats en la creixença de determinats alumnes que presenten problemes al llarg del seu desenvolupament, i que de vegades cursen amb conflictes de caràcter social, s'han de considerar totes les variables i coneixements científics que puguin aportar llum sobre la identificació del problema, així com de les vies de la possible intervenció.

Manifestem el nostre acord amb el COPC i amb l'ACAP en el seus comunicats respecte a la Guia dirigits al departament d'ensenyament, i suggerim una reflexió que permeti ubicar el tema:

- conceptualment, tenint en consideració els diferents punts de vista respecte a aquests tipus de trastorns.
- quant a l'avaluació: respecte al procés de detecció i identificació, respecte als instruments, i principalment respecte al paper que cada un dels professionals ha de tenir en el procés.
- quant a la intervenció: mirant més enllà del tractament farmacològic i tendint a afavorir intervencions pluridisciplinàries que tinguin en compte els diferents contextos (escolar, familiar i social) en què l'alumnat es desenvolupa.

Barcelona, Gener 2013
Jaume Francesch
President de l'ACPEAP